

# L'any de la Fe

---

Mn. Joan Costa, consiliari

El dijous dia 11 d'octubre s'inicià l'Any de la Fe, convocat pel sant Pare Benet XVI en la seva carta apostòlica «Porta fidei» (La porta de la fe), amb motiu del cinquantè aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II i el vintè aniversari de la publicació del Catecisme de l'Església Catòlica. Per a aquest any de la Fe, que acabarà el 24 de novembre de 2013 en la solemnitat de Crist Rei, Benet XVI ens demana *reanimar* la fe, *purificar-la*, *confessar-la*, *confirmar-la*, *conèixer-la* millor, *aprofundir-la*, *reflexionar-la*, *celebrar-la*, *testimoniar-la* amb la nostra vida, tot mostrant la bellesa del que creiem, *fer créixer*, per la Fe, la nostra relació amb Crist, i *convertir-nos-hi* de debò. Hem de redescobrir “l'alegria de creure i retrobar l'entusiasme per a comunicar-la als altres”.

La fe, diu el sant Pare, és una porta que ens duu a la comunió amb Déu i a l'entrada a l'Església. Per travessar-la cal que la Paraula de Déu s'anuncii i que el cor es deixi configurar per la gràcia que transforma. Professar la fe en la Trinitat significa alhora creure que Déu és amor, és a dir, creiem en Déu perquè abans hem dipositat tota la nostra confiança en adonar-nos que Ell mateix és l'Amor, que mai no ens pot enganyar ni decebre. Com deia un gran teòleg, von Balthasar, “només l'Amor és digne de Fe”. Aquesta Fe, que creix i s'enforteix creient, requereix el nostre abandonament –el lliurament de la nostra intel·ligència i de la nostra voluntat–, que troba el seu sosteniment en la confiança que neix de la fidelitat de l'amor del nostre Déu.

La nostra fe és també el gran oferiment que podem fer al món. Déu s'ha revelat i ens mostra l'amor que ens té i, alhora, qui som nosaltres. Dit altrament, la fe és com el veritable llibre d'instruccions per assolir la plenitud de la nostra humanitat, que sabem que només es troba en Crist, així com la força per recórrer aquest camí. La fe ens “rescata del desert i en condueix al lloc de la vida, vers l'amistat amb Aquell que ens dona la vida i la vida en plenitud”. En mirar a Crist hi trobarem l'acompliment de tot afany i de tot anhel del cor humà, l'alegria de l'amor, la resposta al drama del sofriment, la força del perdó i la victòria de la vida davant el buit de la mort. Qui n'és conscient i estima de debò els altres no pot fer altra cosa que donar-la a conèixer.

La Fe no és només per a conèixer-la, sinó sobretot per a viure-la. De fet, el sant Pare proposa, tot seguint l'esquema del Catecisme, una fe *professada*, *celebrada*, *viscuda* i *pregada*. La Fe afecta i il·lumina totes les dimensions de la nostra vida: té una dimensió *performativa*, tot manllevant una expressió que emprà el Papa en l'encíclica «Spe salvi», es a dir, ha de donar forma als nostres pensaments, els nostres afectes, la nostra mentalitat i els nostres comportaments. La Fe, doncs, està íntimament vinculada a l'amor. “La Fe sense la caritat no dona fruit, i l'amor sense la fe seria un sentiment constantment a mercè del dubte”. La Fe ens fa veure les meravelles de Déu, les necessitats dels altres, a Crist mateix en el proïsme, ens mou a estimar amb el mateix cor de Crist, i ens compromet a convertir-nos en un signe viu de la presència de Crist en el món.

La Fe, do de Déu que cal demanar humilment, i resposta lliure que reclama el nostre assentiment, bo i adherint-nos a tot allò que Déu mateix ha revelat, és alhora un acte personal i comunitari. Quan diem «crec», alhora diem «creiem» la fe de l'Església.

Per a ser capaços de testimoniar-la, cal que la fem resplendir amb la nostra vida, com veiem en els exemples de Maria, dels apòstols, de tants i tants deixebles al llarg de la història, els noms dels quals estan escrits en el llibre de la vida, que han estat llum de la bellesa de la fe.

Davant la profunda crisi de fe que afecta tanta gent, “no podem –diu el Pontífex– deixar que la sal es torni sosa i la llum romangui a les fosques”. Cal, per fer-ho possible, “redescobrir el gust l’alimentar-nos de la Paraula de Déu i del Pa de Vida”.

El Papa, en el discurs inaugural de l’any de la fe, va fer esment de tornar a allò que és essencial de la nostra fe i demanà que repreguem el Concili Vaticà II, que l’estudiem, i que fem el mateix amb el Catecisme de l’Església Catòlica. Que “aquests deures” que ens posa per tot aquest any els portem a terme, i sigui una ocasió per a conèixer i viure més a fons allò que professem.